

երկու առօրեան մէջ ալ պատի գեղեցիկ ու խորունկ ձայն մը դրաւ: — Պրն. Տ. Նշանեան, Աժօնարի դերին մէջ, համակ կեանք, աւելն, հագի արտայայտուեցաւ, և արդէն փորձ գերասանի մը ինքնօգտա- հաւթիւնը երևան բերաւ: Պրն. Նշանեան տաք շեշտ մը ունի որ կը յուզէ ու կ'ա- սինքնէ: Պրն. Ազգէնք ուրիշ դերերու մէջ տեսնել զինքը: Մահամազբութենէն վերջ կովկասէն Պոլիս անցնող հայ թատե- րախումբերու ազգեցութեան ինքնարոյս պատկերէն է ստիկա:

Մարոյեան երկու քոյրերը մասնաւոր յիշատակութեան արժանի են իրենց բերած անհրաժեշտ մասնակցութեամբ: Այտայի դերակատարութիւն աւելի խառնուածք ա- պայայցուց քան Ամերիսինը, որ վայել չու թե՛նէ զուրկ չի մնաց: Երկուքն ալ խղճ- մտօրէն կատարեցին իրենց դերը, և աւելի յաջողակ ըլլալու յոյս ներշնչեցին իրենց համարձակ կեցումքովը բնին վրայ: Փա- վաքելի է որ ստոգանութեան մէջ վար ժաշկու մասնաւոր ջանք մը ընէին:

Իբրեւ սիրողներու գործ, «Այտա»ի ներ կայացումը իր ամբողջութեամբ մէջ, տկրն- կալուածէն շատ աւելի սահուն անցաւ: Եւ ա՛լ աւելի սահուն պիտի անցնէ՞ր՝ եթէ նուազամասնաբար զանց ըլլար: Կամ նուազէր առանց համերգի ընկերակցութեան, որով իրենարարչութիւնը աննկարգաշնչակութիւնները տեղի պիտի չունենային:

Մեր կարծիքով «Հայ-Բեմ» սիրողներու խումբը, որ այսքան կարիճ ու արժանաւոր ուժեր կը հաշուէ իր մէջ, պէտք է ընտրէ իրական կեանքէ վերցում թատերախա- դեր, որ երաժշտութեան, ճեփօններու, խայտարեղէտ տարազներու, աւելի կամ նուազ մերկ սրունքներու, բոսիկ ոտքե- րու և այլ բանբանաներու պէտք չըլլայ, և որ աւելի մարդկայնութիւն ու զաղա- փարի յուզում կենայ:

ՀԱՅ ԳՐԻ 1500 ԱՄԵՐԻՍ ԵՒ ՏՊԵՐՐՈՒ ԹԵՒՆ 400 ԱՄԵՐԻՍ ԵՒ ԲԵՆԵԼԵՄԻՆԻ ՀԱՆԴԵՒՐ՝ ՍԻՆԵՒԱ «ՎԻՈՒԷ»Ի ՄԷՋ. Երէկ իրիկուն, Սինէմա «Վիոլէ»ի թատրոնը ամբողջապէս լիք էր երկուստ խումբն բազմութեամբ մը, որ եկած էր վայելել Տիար Վահան Զար- զարեանի նախաձեռնութեամբ ստորաւած վերոյիշեալ հանդէսը: Մոզական լսարանով ցուցադրուեցան հայ պատմական դէմքեր, փաստաթղթեր ու պատկերներ՝ Տրդ զարէն մինչեւ մեր օրերը:

Յաջորդաբար հասցին Տիարք Վահան

Մալէգեան, Սուրէն Պարթեւեան, Յովհան- նէս Սեթեան, Վեր. Սանգամուր, Գեր. Նայր Գ. Գասպարեան, և Գեր. Տիրացր Վրդ.: Մալէգեան հանդէսին բնայթը վեր հանող բացման հակիրճ ալ կուս խօսքե- րով բուականացաւ: Սեթեան իր գեղեցիկ արձակէն էլ մը կարգաց: Հայր Գասպար- եան հայ-կաթոլիկ հասարակութեան եզրա- լսական ձայնակցութիւնը բերաւ: Պատուե- լին իր սովորական աւելնալու իմաստով ներ- կաները գուարթացուց: Հայր Սուրբը «Էրժ- տալից» շարագրութիւն մը կարգաց, ուր «Տեղեկագիր», «Բարձրագիր», «Ստուգագիր» և «Բարեկարգագիր» խօսքը կը հրամ- ցուէր: — Իսկ Պարթեւեան ժամ մը գրա- լեց ներկաներուն խորին ու խոստոված ու- շաղրութիւնը՝ նիւթ ունենալով «Հայուն Ոգին» և բնաւ առէն ինչ գործեր ցեղին անցեալը, երէկը, այսօրն ու վաղը՝ ներկայ հանգամանքներուն մէջ՝ կրնան թերագրել իր կեանքովն ապրած ու իր ճակատագրովը անձրտ հոգիներու: Այս տաննախօսու- թեամբ յարեցուած առաջին խանդավա- րութեան մէջ՝ թերթիս խմբագիրը կ'առար- եալ «Վոյսիտի»-ի արտակարգ ելաւ ներ- կայ ժողովուրդին կողմէն:

Հանդէսը իր ամբողջութեամբ ունա- վոր կերպով փայլուն սնցաւ: Յաւալի է միայն թէ կարգապահութեան հոգ տարուած չէր. շատեր գրաւած էին իրենց շի պատ- կանած ավտաներ, որոնց բուն տէրերը բացը մնացին, և այսպէս մէկ-քանի յար- գելի ազգայիններ՝ սրամտած՝ մեկնեցան: Մինչ շատեր կիշէին կա կը դառնային՝ թատրոնին մէջ բացարձակապէս տեղ մնա- ցած չըլլալուն համար:

ԺԱՄԱՆՈՒՄ. — Տիար Մ. Անգրան լիկան Եւրոպայէն քաղաքս վերադարձած է: — Եւրոպայէն վերադարձած է նաեւ Տիար Օ. Տիրատուր:

Վ Ե Ր Զ Ի Ն Ա Զ Դ

Մեր այն բնթերթողներէն որոնք մինչեւ ներկայ թիւը «ՀՈՍՍՆԵՐ» առա- ցած են և տակաւին չեն վճարած իրենց բաժնեդրոնը՝ վերջին անգամ ըլլալով կը խնդրենք որ փութան մեզի հետ փա- կել իրենց հաշիւը:

